

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/197/2016
Identifikačné číslo spisu:	1213205505
Dátum vydania rozhodnutia:	16.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1213205505.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Sociálnej poisťovne, so sídlom v Bratislave, 29. augusta č. 8-10, IČO: 30 807 484, proti žalovaným 1/ R. N. a 2/ M. N., bývajúcim v BN., zastúpeným JUDr. Jitkou Hasíkovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Jakubovo námestie č. 13, o určenie neplatnosti právneho úkonu, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 16 C 54/2013, o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. marca 2016 sp. zn. 9 Co 175/2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 17. marca 2016 sp. zn. 9 Co 175/2014 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 11. decembra 2013 č.k. 16 C 54/2013-105 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti darovacej zmluvy uzavretej 25. mája 2009 (ďalej len „darovacia zmluva“). Touto zmluvou žalovaný 1/ daroval svojej dcére (žalovanej 2/) spoluvlastnícky podiel 1/2 bytu č. XX nachádzajúceho sa v katastrálnom území T. na 7. poschodí domu na U. ulici č. XX v U. zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX (ďalej len „byt“). Na základe darovacej zmluvy bol 29. júla 2009 povolený vklad do katastra. Súdnemu exekútorovi bol už ale predtým (19. novembra 2007) doručený návrh žalobkyne na vykonanie exekúcie na základe jej rozhodnutia vydaného 8. marca 2007, podľa ktorého mal žalovaný 1/ zaplatiť žalobkyni sumu 44 001 Sk; na základe upovedomenia o začatí exekúcie č. EX 1397/2007 z 25. marca 2008 sa žalovaný 1/ dozvedel o začatí exekučného konania a o zákaze nakladať so svojím majetkom. Exekútorškému úradu bol 8. októbra 2008 doručený ďalší návrh žalobkyne na vykonanie exekúcie na základe jej rozhodnutia vydaného dňa 22. apríla 2008, podľa ktorého jej bol žalovaný 1/ povinný zaplatiť 16 116 Sk. Doručením upovedomenia o začatí exekúcie č. EX 806/2008 z 1. decembra 2008 žalovaný 1/ získal vedomosť o začatí tohto konania a tiež o zákaze nakladať so svojím majetkom. Žalobkyňa podala 5. mája 2009 a 10. júna 2009 návrhy na zriadenie exekučného záložného práva na majetok žalovaného 1/, ktorý bol bližšie špecifikovaný v týchto návrhoch. Následne bol vydaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na byt pod č. EX 1397/2007 (z 29. mája 2009) a č. EX 806/2008 (z 23. júna 2009). Súd prvej inštancie, zohľadniac najmä § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), a ustanovenia § 39, § 151h ods. 2, § 628 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho

zákonníka a § 169 Exekučného poriadku, dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti darovacej zmluvy. Vysvetlil, že i keby sa jej žalobe vyhovel, nezmenilo by sa v ničom jej právne postavenie a nedošlo by k odstráneniu stavu jej právnej neistoty. Je nesporné, že na polovinu bytu je stále zriadené exekučné záložné právo, so zreteľom na vecnoprávny charakter ktorého nedochádza k zániku tohto práva zmenou vlastníka bytu. Nadobúdateľ zálohu preberá zásadne aj povinnosť vyplývajúcu zo záložného práva, t.j. povinnosť záložcu strpieť, aby záložný veriteľ dosiahol upokojenie zo zálohu v prípade, keď záložný dlžník nesplní riadne a včas zabezpečenú pohľadávku. Keďže žalobkyňa nepreukázala existenciu svojho naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, súd prvej inštancie jej žalobu zamietol.

2. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel. Poukázala na to, že darovacia zmluva bola uzavretá v čase, keď žalovaný vedel nielen o začatí exekučného konania, ale najmä o zákaze nakladať so svojím majetkom. Vzhľadom na neexistenciu jeho iného exekvovateľného majetku možno právnu neistotu žalobkyne odstrániť len žalobkyňou požadovaným určením.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. V súvislosti s argumentáciou žalobkyne poukázali na ustálenú judikatúru, ktorú predstavuje napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo107/2007, podľa ktorého „skutočnosť, že povinný porušil zákaz nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii, nemá za následok neplatnosť právneho úkonu povinného, ktorým tento zákaz porušil, ale vznik práva oprávneného odporovať tomuto právnomu úkonu povinného v zmysle § 42a a 42b Občianskeho zákonníka“. Z týchto dôvodov žiadali prvoinštančný rozsudok potvrdiť.

4. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 17. marca 2016 sp. zn. 9 Co 175/2014 odvolaním napadnutý rozsudok zmenil určiac, že darovacia zmluva je neplatná; rozhodol tiež o trovách konania a povinnosti žalovaných zaplatiť súdny poplatok. Odvolací súd po zopakovaní a doplnení dokazovania v zmysle ustanovenia § 213 ods. 2 O.s.p. na odvolacom pojednávaní oboznámil prítomných s tým, že podľa jeho názoru žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti darovacej zmluvy (lebo jej postavenie je bez neho neisté), a preto pristúpil aj k posúdeniu platnosti tohto právneho úkonu. V rámci doplňujúceho dokazovania zistil, že medzičasom došlo k výmazu zriadených exekučných záložných práv. Na základe výsledkov doplňujúceho dokazovania dospel k záveru, že darovacia zmluva je absolútne neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka), lebo bola uzatvorená napriek zákazu nakladať s bytom, odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom. Právne závery vyjadrené v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 107/2007 nemožno na daný prípad aplikovať, lebo priamo v tomto rozhodnutí je vyslovený právny názor, že neplatnosť právneho úkonu treba spájať až s porušením zákazu nakladať s konkrétne označenou nehnuteľnosťou. A práve túto povinnosť (zákaz) porušil žalovaný 1/ uzatvorením darovacej zmluvy. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukázaním na ustanovenia § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovali z § 238 ods. 1 O.s.p. Podľa nich je dovolanie opodstatnené z dôvodov uvedených v § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Nesúhlasili s názorom odvolacieho súdu, že žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. Rovnako vyslovili zásadné pochybnosti o správnosti záveru odvolacieho súdu o tom, že na ich prípad nemožno aplikovať právne závery z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 107/2007. V danom spore sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti darovacej zmluvy, i keď mala právo (len) odporovať tomuto právnomu úkonu. Pripomenuli, že prevodom zálohu, ktorý je zaťažený záložným právom, záložné právo pôsobí proti nadobúdateľovi zálohu. Tiež z úpravy exekučného záložného práva (§ 169 Exekučného poriadku) vyplýva, že pre pohľadávky, pre ktoré bolo zriadené exekučné záložné právo, možno vykonať exekúciu predajom nehnuteľností priamo aj proti neskoršiemu nadobúdateľovi nehnuteľností. Právo na zexekvovanie sa totiž vzťahuje na záloh, teda nie na jeho vlastníka. Právny názor o absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy z dôvodu jej rozporu s dobrými

mravmi je neopodstatnený aj preto, lebo (ako uviedli) „exekúcie, ktoré boli dôvodom podania žaloby, boli v čase vyhlásenia rozsudku zaplatené, a postupne žalovaný 1/ spláca všetky ostatné dlhy“. Z týchto dôvodov dovolatelia žiadali napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie; resp. napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať im náhradu trov právneho zastúpenia.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žiadala dovolanie žalovaných ako nedôvodné zamietnuť. Poukázala na to, že svoj naliehavý právny záujem preukazovala práve nárokmi vyplývajúcimi z pohľadávok, ktorých zabezpečenie exekučným záložným právom jej bolo znemožnené v dôsledku darovania bytu. Keďže neexistuje iný exekvovateľný majetok žalovaného 1/, žalobkyňa má naliehavý právny záujem na zabezpečení pohľadávok zriadením exekučného záložného práva na byt. V danom prípade mal žalovaný 1/ ako účastník konkrétnych exekučných konaní vedomosť o zákaze nakladania so svojím majetkom. Žalovaný 1/ ale tento zákaz porušil, a to v situácii, na ktorú sa nevzťahujú právne závery najvyššieho súdu vyjadrené v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 107/2007. O tom, že žalovaný 1/ konal v rozpore s dobrými mravmi, nasvedčuje tiež to, že po zbavení sa jediného exekvovateľného majetku (bytu) začal sa domáhať zastavenia exekučných konaní a zaplatil výlučne pohľadávky zabezpečené exekučným záložným právom.

7. Dovolanie bolo podané 4. mája 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

9. Podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

10. V danom prípade je dovolaním napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie žalovaných teda vyvolalo procesný účinok, ktorý zostáva zachovaný aj po 1. júli 2016 (§ 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho treba dovolateľmi napadnuté rozhodnutie podrobiť meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

11. Právny poriadok platný a účinný v čase podania dovolania (§ 242 ods. 1 O.s.p.) ukladal dovolaciemu súdu, aby aj ex offio posúdil, či v konaní nedošlo k niektorej zo závažných procesných väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p.

11.1. O procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. išlo vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

11.2. Z obsahu dovolania nie je celkom zrejmé, či dovolatelia namietali procesné vady konania uvedené v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p.; ich existencia však nevyšla v dovolacom konaní najavo. Pre prípad, že za vadu tejto povahy považovali nimi tvrdenú „nečakanú“ zmenu náhľadu odvolacieho súdu v otázke existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., dovolací súd poukazuje na to, že odvolací súd im vytvoril procesnú možnosť vyjadriť sa k ním zastávaným

predbežným právnym náhľadom v predmetnej otázke. Pri takomto postupe nemohlo dôjsť k procesnej vade konania uvedenej v § 237 ods. 1 O.s.p.

12. Obdobne právny poriadok účinný do 30. júna 2016 ukladal dovolaciemu súdu, aby aj ex offio prihliadal na existenciu tzv. iných (v § 237 ods. 1 O.s.p. neuvedených) procesných väd, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). O vadu tejto povahy išlo medziiným vtedy, keď rozhodnutie odvolacieho súdu nemalo dostatočný podklad v skutkových zisteniach. Podľa právneho názoru najvyššieho súdu došlo v konaní k tzv. inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

13. Samo doručenie návrhu oprávneného súdneho exekútora na začatie exekučného konania, ani doručenie poverenia exekučného súdu súdneho exekútora na vykonanie exekúcie neobmedzuje ešte povinného pri nakladaní s jeho majetkom. Prvé účinky v podobe procesného zákazu nakladať s ním obsahuje § 47 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku. Podľa tohto ustanovenia exekútor poverený vykonaním exekúcie zakáže povinnému, aby odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie nakladal so svojím majetkom, ktorý podľa ustanovení tohto zákona podlieha exekúcii okrem nakladania za účelom uspokojenia pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie v hotovosti alebo bezhotovostným prevodom z účtu v banke.

13.1. V § 47 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku je upravený tzv. všeobecný zákaz povinného nakladať so svojím majetkom. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 107/2007, ktoré bolo publikované ako judikát R 47/2009, riešiac otázku právnych následkov porušenia „všeobecného“ zákazu nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii v zmysle § 47 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku, dospel k záveru že porušenie tohto zákazu nemá za následok neplatnosť právneho úkonu porušujúceho predmetný zákaz, ale (len) vznik práva veriteľa odporovať tomuto úkonu (§ 42a a § 42b Občianskeho zákonníka). Zároveň sa však najvyšší súd vo svojom rozhodnutí stotožnil s právnym názorom, podľa ktorého „neplatnosť právneho úkonu treba spájať až s porušením zákazu nakladať s konkrétnou označenou nehnuteľnosťou“. Tieto právne závery zastáva najvyšší súd aj v preskúmanom prípade.

13.2. Rozlišovanie právnych účinkov porušenia všeobecného a konkrétneho zákazu nakladať s majetkom povinného malo význam aj z hľadiska posúdenia existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne (§ 80 písm. c/ O.s.p.) na ňou požadovanom určení neplatnosti darovacej zmluvy. V danom prípade obsah spisu nasvedčuje tomu, že žalobkyňa vedie (viedla) voči žalovanému 1/ viacero exekučných konaní (v spise sa spomína 14 takýchto konaní). Podaniami, ktoré sú v spise založené na č.l. 20 a 21 navrhla, aby v dvoch exekučných konaniach (EX 1397/2007 a EX 806/2008) bolo zriadené exekučné záložné právo na konkrétnu nehnuteľnosť žalovaného 1/; výpis z katastra založený na č.l. 6 spisu potvrdzuje, že na podklade jedného z nich bol 29. mája 2009 vydaný exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na byt. Darovacia zmluva je síce datovaná dňom 25. mája 2009, proces jej uzatvorenia bol ale zavŕšený až jej podpísaním, k čomu došlo v prípade darcu na notárskom úrade, ktorý 4. júna 2009 osvedčil, že žalovaný 1/ v tento deň darovaciu zmluvu pred ním osobne podpísal (viď č.l. 32 spisu).

13.4. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti žaloby (§ 80 písm. c/ O.s.p.), musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. V súvislosti s tým ide o to, čoho (akého určenia) sa žalobca domáha a z akých právnych pomerov vychádza. Určenie neplatnosti právneho úkonu nemôže byť nikdy samoúčelné, žalobca musí vždy osvedčiť existenciu konkrétneho dôvodu, so zreteľom na ktorý je určovacia žaloba potrebným a správne zvoleným procesným nástrojom ochrany jeho práv. Vychádzajúc z toho dovolací súd konštatuje, že v predmetnom spore pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení neplatnosti darovacej zmluvy malo právny význam skúmať nielen to, či zmluva bola alebo nebola uzatvorená napriek zákazu nakladať s bytom, ale tiež to, či objektívne (a to v čase rozhodovania súdu) bol daný relevantný dôvod na to, aby súd určil, že darovacia zmluva je neplatná.

13.5. V zmysle informácie súdneho exekútora JUDr. Borisa Sobolovského vyhotovenej 4. decembra 2013 (viď č.l. 88 spisu) vedie žalobkyňa proti žalovanému 4 exekučné konania (EX 814/2004, EX 815/2004, EX 3070/2005, EX 3071/2005), ktoré „naďalej trvajú“. V odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie žalobkyňa uviedla ďalšie obdobné konania [vedené u súdnych exekútorok JUDr. Márie

Zervanovej (EX 91/2009, EX 92/2009), JUDr. Denisy Ragináčovej - Mihálovej (EX 160/2010) a súdnych exekútorov JUDr. Vladimíra Sucháčka (EX 701/2010, EX 1378/2010) a JUDr. Dušana Noskoviča (EX 430/2011, EX 3093/2011 a EX 473/2012)]. Poverený zástupca žalobkyne na odvolacom pojednávaní 17. marca 2016 uviedol, že spomedzi uvedených exekučných konaní niektoré boli zastavené pre preklúziu, v niektorých boli už pohľadávky vymožené, avšak „niektoré sú naďalej živé“ (č.l. 120 spisu). Poverený zástupca tu teda podal nekonkrétnu a neúplnú informáciu, ktorú už ale odvolací súd - ako vyplýva zo spisu - nespresňoval a neoveroval.

13.6. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu bez dostatočného (náležite konkretizovaného) skutkového zistenia o tom, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu prebiehalo neskončené exekučné konanie, vo vzťahu ku ktorému by žalobkyňou požadované určenie neplatnosti darovacej zmluvy malo právny význam z hľadiska odstránenia spornosti niektorej okolnosti vzťahu žalobkyne so žalovaným 1/ alebo privodilo pre ňu stav právnej istoty, nemožno rozhodnutie odvolacieho súdu považovať za podložené náležitým zistením rozhodujúceho skutkového stavu.

13.7. Nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností zakladalo podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 tzv. inú vadu konania (§ 214 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú musel dovolací súd prihliadnuť aj ex offio.

14. Žalovaní v dovolaní namietali, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

14.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14.2. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedenú tzv. inú vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) nemal možnosť podrobiť právne závery odvolacieho súdu adekvátnemu dovolaciemu prieskumu.

15. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že žalovaní v procesne prípustnom dovolaní (§ 238 ods. 1 O.s.p.) opodstatnene uplatnili dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.

16. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 449 ods. 3 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

17. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

18. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.